

ת"ד 7164/11/22 - מדינת ישראל נגד נועה זינגר,

בית משפט השלום לתעבורה בczęść

ת"ד 7164-11-22 מדינת ישראל נ' זינגר
תיק חיזוני: 238827.2022

לפני כבוד השופט יוסף יעקבי
מטעם המדינה
נגד
נאשימים
נועה זינגר,
עו"י ב"כ עו"ד ירון שומרון

גזר דין

ביום 27.5.24 הודהה הנואשת בפני בעובdotיו של כתב האישום.

על פי העובdotות בהן הודהה הנואשת, היא נהגה ביום 17.5.22, בסמוך לשעה 16:27 (כנראה הכוונה הייתה לשעה 16:27), ברכב פרטי תוצרת ניסאן מכיוון כללי כרם בן זمرا והתקרבה אל צומת פארק עין זיתים, כשבכוונתה לפניה שמאלה.

עוד עליה, כי הנואשת החלה בפניה שמאלה מבלי שננתנה תשומת לב מספקת לדרך ובבל שנותנה זכות קידמה לרכב המעורב שהגיע ממולה, אשר היה נהוג על ידי מר אלכסנדר קרייחל.

כתוצאה מכך, נגרמה תאונת דרכים שכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מההתאונה נגרמה לנousut ברכב הנואשת חבלה של ממש בדמות שבר בחוליה C2, ולנוסעת נוספה ברכב נגרמו חבלות של ממש בדמות שני חתכים ושבר בעצמות האף עם תזוזה קלה. בנוסף, נגרמו פגיעות גוף גם לנואשת וגם לנousעת ברכב המעורב. עוד ניזוקו כל הרכב המעורבים.

בדיוון בלתי פורמלי שהתקיים לאחר הודהה הנואשת, הערתי בפני ב"כ המואישה כי לדעתי לא היה מקום לייחס לנואשת במקרה זה, עבירת נהייה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה,DOI היה בנסיבות המתוארות בכתב האישום לייחס לנואשת עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה (חוסר זהירות), שכן תיאור התאונה יכול להתאים גם לחוסר תשומת לב בפניה שמאלה, ואין מדובר אפילו באזעיות לתמרור. עוד הערתי כי קיימת הוראה חוקית ספציפית לפי תקנה 41 לתקנות התעבורה העוסקת בפניה ימינה או שמאלה שלא בביטחון (לענין זה, ראה גם הנחיות ראש חטיבת תביעות מס' 04.01.2022 מיום 22.11.21).

ואולם, למורת האמור לעיל, החלטתי שלא להתעמק בהכרעת הדיון בשאלת זו במקורה מיוחד זה, והרשעתו את הנאשמה בנהיגה רשלנית שכן מילא נוכח אחראית של הנאשמה לתאונת והחלות שנגרמו בה, נכנסת הנאשמה בגין סעיף 38(3) לפקודת התעבורה אשר קובע עונש מינימום של 3 חודשים פסילה, ולאחר ששמעתי את כל טיעוני הצדדים לעונש, והתוצאה אליה הגעת, לא מצאתי מקום לדון בשאלת סעיפי העבירה בהם ראוי להרשיע את הנאשמה.

ואולם, לשיטתי, יש להתנתקות הנאשמה שגרמה לתאונת, כפי שהיא מתוארת בכתב האישום (פניה שמאליה מבלי לתת תשומת לב מספקת בדרך) כדי להשליך על העונש הראויה לה בנסיבות תיק זה. לשיטתי, תיאור התאונת בכתב האישום מגלה סטייה קלה מנורמת ההתנתקות המוצופה ממנה בדרך.

לטענת המאשימה, יש להחמיר עם הנאשمة בשל תוצאות התאונת. לצורך נימוקי טיעונייה, ביקשה ב"כ המאשימה להגיש את התיעוד הרפואי ואת תמונות הרכבים מזרת התאונת, וזאת לשיטתה משום שיש בריאות אלו כדי "ללמד על נהיגתה של הנאשמת".

בעוד שהחומר הרפואי שהוגש לי תומך באמור בעובדות כתב האישום, וממנו נלמד כי אכן נגרמו חבלות של ממש הן לנוסעת ברכב הנאשמת והן לנוסעת ברכב השני, עדין ניתן לומר כי אין בחומר הרפואי שהוגץ לעינוי כדי ללמד על חומרה יתרה, שכן בשני המקרים לא נדרשה התערבות כירורגית והטיפול שניית היה שמרני.

לפיכך, ובלי להפחית בחבלות שנגרמו לנוסעת ברכבה של הנאשמת, הרי שמדובר בחבלות של ממש המצויות ברכף הנמוך, כפי שנקבע בפסקה.

באשר לתמונות הרכבים שהוגשו לעוני, לא ראייתי מקום ליתן להן משקל בגזע הדיון ממספר טעמים כפי שיפורט להלן:
הראשון, הנזקים בccoli הרכיב ומגנון התרחשותם, לא פורטו בכתב האישום שבו הודהה הנאשמת בפני;
השני, לא נתען בפני כי הנאשמת נגעה ללא שהיא אוחצת בביות המכסה את הנזק, ועל כן אין משמעות לנזק זה בפן הפלילי;

השלישי וחשוב מכל, **אין בנזקים הנלמדים בתמונות כדי ללמד כרמיות המאשימה על סטנדרט ההתנתקות שהופר.**

בבואי לגזר את העונש נתתי דעתך לערך החברתי המוגן, והוא שמירה על בריאותם וسلامות גופם של משתמשי הדרכים עריך אשר נלקח בחשבון על ידי המחוקק בקביעת עונש המינימום בגין העבירות בהן הורשעה הנאשמת.

לעוני ענישת המינימום ראוי לציין כי יש הסוברים, כי כאשר קבע המחוקק עונש מינימום לצד העבירה - הוא קבע את הרף התיכון של מתחם העונש הולם לעבירה. לעומת זאת, יש אלה הרואים בעונש המינימום, כעונש שעלה בית המשפט ליתן לו משקל רב בתוצאה הסופית אליה הוא מגיע בקביעת העונש הולם ולא כזה הקובע את המתחם (וראה דין

נרחב בסוגיה זו בפסק דין של כב' השופט מ' דוד בתיק עפ"ת (ח') 20-04-4995 קולר נ' מדינת ישראל (לא פורסם).

לגישתי, כל הרשעה בجرائم תאונת דרכים שבה נחבל אדם מחייבות עונש שמתחיל בפסילת רישיון נהיגה והכולל גם קנס, ועונש פסילה שכזה יכול שייהלו על תנאי, בהתאם להוראות סעיף 36(א) סיפה לפקודת התעבורה.

עם זאת, בעבורות שלצדן קבע המחוקק עונש מינימום, מחויב בית המשפט בהטלת עונש זה בהתאם להוראות סעיף 36(ב) לפקודת התעבורה, אלא שלפי הוראות סעיף 38 לאוֹתָה פקודה, מותר לו לבית המשפט לסתות מפסקת המינימום בנסיבות מיוחדות שיירשםו.

לאור ענישה הנהגת במקרים דומים, אני סבור כי בתאונת דרכים שבה נפגע אדם חבלת של ממש, ברף הנמור, על מתחם עונש הפסילה לנوع בין פסילה על תנאי לבין פסילה בפועל במשך 6 חודשים ובצירוף קנס כספי. בתוך המתחם מצדיקים פגיעות הגוף שנגרמו, הטלת עונש פסילת מינימום של 3 חודשים (בדרך כלל) ואולם, כאשר הבאתי בחשבון הן את הסטייה הקללה של הנאשمة מסתנدرת ההתנהגות (כאשר מדובר בפניה שמאלת לא תמרור), את עברה הנקי של הנאשمة למרות ותק נהיגתה, את חלוף הזמן מאז קרות התאונה (למעלה משנתיים), את העובדה שהנאשمة עצמה נחבלת ומזכה כתוב בחודשי הריוון מתקדמים, כמו גם את המצב שבו שריה המדינה בעת זהז ומקום מגורייה של הנאשمة (העיר צפת), החלטתי כי מקורה זה מצדיק סיטה בעונש המינימום הקבוע בחוק ויש להטיל על הנאשمة פסילה לתקופה קצרה מתקופת המינימום.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשمة את העונשים הבאים:

פסילה מלאהציק או מלקלבל רישיון נהיגה לתקופה של 60 ימים.

הנאשمة תפקוד רישיונה לא יותר מיום 24.10.24 ساعה 12:00 .

mobher lenashmat ci chal mahmoud amor hiya pesola malnog, ar mroz takufat hafsilah yitachil rak um hakdut rishon hanigah shla b'mazkirot beth mespet zeh ao b'cl beth mespet acher.

4 חודשים פסילה על תנאי, וה坦אי הוא שהנאשمة לא תורשע בجرائم תאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלת של ממש וזאת ב - 3 שנים הקרובות.

2 חודשים פסילה על תנאי, וה坦אי הוא כי הנאשمة לא תעביר על עבירה מן העבירות המנוונות בתוספת הראשונה או השניה לפקודת התעבורה, בתוך שנתיים.

कנס בסך 1000 ₪; הकנס ישולם תוך 90 ימים מהיום.

ניתן יהיה לשלם את הকנס כעבור שלושה ימים מיום גזיר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקורי של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il
- **מרכז שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה)** - **טלפון 35592* או טלפון 073-2055000**

▪ **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז בנצרת.

ניתן היום, כ"ו אייר תשפ"ד, 03 يونيو 2024, בהעדר הצדדים.